

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δείδε καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . καὶ ἡ παραβαί-
ρει τις αὐτοὺς ἢ θεωρεῖται ἐπιχειρῇ, σπουδὴ πάση κολύειν καὶ πάντα τὸν τρόπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΗΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον Λεπ. 20.
Διατρίβαι γίνονται δεκτοὶ εἰς
σχῆμας γεγραμμένοι καὶ μὴ
δαμῶς καθαπτόμεναι τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατρίβην τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία.

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.]

Πέμπτος καὶ τελευταῖος λόγος εἶναι ἡ γλι-
σχρότης καὶ μικροπρέπεια τινῶν
εὐπόρων ναυτικῶν καὶ ἐμποροπλοιο-
ἀρχων. Ὁμολογούμενον εἶναι ὅτι πάντες ὅσοι
κερδαίνουν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν, ἀνάγκη καὶ νὰ
πονήσωσι καὶ νὰ κινδυνεύσωσι, ἀλλ' οὐδεὶς ἀνθρω-
πος ὑπάρχει, ὅστις νὰ μὴ ὁμολογῇ ὅτι οἱ μᾶλλον
τῶν ἄλλων πονοῦντες καὶ κινδυνεύοντες ὅπως
προσκτήσωνται ὠφέλειάν τινά εἰσιν οἱ ναυτικοί, κα-
θόσον οὗτοι εἰς προφανεῖς κινδύνους ῥίπτουσιν ἑαυ-
τοὺς ὅπως πορισθῶσιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν. Οὐχ
ἤττον εἰ καὶ πανθομολογούμενον εἶναι ὅτι οἱ ἐ-
λευθεριώτεροι καὶ γενναϊότεροι τῶν ἀνθρώπων εἴ-
ναι πάλιν αὐτοὶ οὗτοι, ὑπάρχουσιν ὅμως μετα-
ξὺ αὐτῶν καὶ τινες διαδόχτοι ἐπὶ φιλαργυρίᾳ καὶ
γλισχρότητι, παρ' ὧν δύσκολον εἶναι νὰ ἀποσπᾶ-
σῃ τις καὶ τεμάχιον λεπτοῦ, προκειμένης συνεισφο-
ρᾶς πρὸς πραγματοποιήσιν μεγαλοῦργοῦ τινος
σκοποῦ. Τῶν τοιούτων πάλιν ἀνθρώπων ἡ μικρο-
πρεπὴς γλισχρότης γίνεται αἰτία πολλῆς ἀντιπρά-
ξεως εἰς ἐταιρικός ἐπιχειρήσεις καὶ κοινωφελῆ ναυ-
τιλιακά ἔργα.

Ἀλλὰ καὶ τούτους, εὐαρίθμους ὄντας, κάλλιστα
δύναται νὰ πείσῃ τις ὅτι οὔτε μεγάλα κεφάλαια
θέλουσι διακινδυνεύσῃ, προκαλούμενοι νὰ συμμεθέ-
ξωσι τοιούτων ἐπιχειρήσεων, οὔτε φόβον ἔχουσι νὰ
πάθωσι ὅ,τι ἔπαθον ἴσως ποτὲ, ἐμπιστευθέντες
τὴν περιουσίαντων εἰς ἀσυνειδήτου τινος ἢ ἀνοή-
του χειρὸς. Ἀλλως τε δὲ, καὶ ἐπιμένοντας, κάλ-
λιστα θέλει πράξῃ νὰ ἀδιαφορήσῃ περὶ αὐτῶν, ἀρ-
καὶ νὰ τοῖς συστήσῃ νὰ μὴ γίνωνται μάντις κακῶν,
μηδὲ συζητοῦντες νὰ προσπαθῶσι νὰ μαραίνωσι
τὸν ζῆλον καὶ τὴν προθυμίαν τῶν μετ' ἀγαθῆς
προθέσεως καὶ προθύμου προαιρέσεως εἰς τὴν κα-
τόρθωσιν κοινωφελούς ναυτικῆς ἐπιχειρήσεως κα-
ταγινόμενων, ἀναιμούντες τὰ ἀποτελέσματα τῆς
ἐπιχειρήσεως, καὶ τότε μόνον νὰ ἐκφέρωσι τὰς κρί-
σεις των. Διότι, ὅταν ὀλίγοι τινὲς τὸ κατ' ἀρχὰς
ἀναλάβωσι τὴν πραγματοποίησιν μιᾶς τόσῃ μεγά-
λης ὅσῃ καὶ ἐθνωφελούς ἐπιχειρήσεως, καὶ οὐ μόν-
ον δὲν τυγχάνουσι συνδρομῆς παρ' ἐκείνων, παρ'
ὧν τοιαύτην προσδοκῶσιν, ἀλλὰ τούναντίον καὶ
κατακρίνονται καὶ δυσφημῶνται αἱ πράξεις των,
τότε τί ἄλλο μέλλει νὰ ἦναι τὸ ἀποτέλεσμα καὶ
οἱ καρποὶ τῶν μόχλων αὐτῶν παρὰ μία παντελὴς
ἀποτυχία, χαρὰς καὶ εὐφροσύνης πληροῦσα τὰς
καρδίας πάντων μὲν τῶν ὧν ἐμνήσθημεν, ὡς ἐ-
χόντων συμφέρον νὰ μὴ κατορθωθῇ τὸ Πανελλή-
νιον τοῦτο ἔργον, ἰδίως δὲ τῶν μισούντων τοὺς
Ἕλληνας καὶ τῶν ἐπιχειρόντων διὰ τὴν ὀπισθοῦ
δρόμην καὶ ἐξουδένωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ
καὶ τὴν ἀνυποληψίαν τῆς Ἑλλήν. σημαίας; Ἀλλ'
ὅχι, θέλομεν μετὰ χαρᾶς παραθέσθαι ἐνταῦθα τί κα-
τώρθωσεν ἐν Σύρῳ εἰς μόνος ἐμποροπλοίαρχος
μετ' ὀλίγων ἐταίρων, ἐπιχειρήσας κατ' ἀρχὰς τὴν
ναυπήγησιν πλοίου μεγάλης χωρητικότητος, τίνος
ἔσχεν ἡ ἐπιχειρήσις των ὠφελείας ἐν σμικροτάτῳ
διαστήματι χρόνου, τί ἀπεφάσισεν ὕστερον, καὶ τί

μετὰ ταῦτα καὶ ὁποῖαν ὑποστήριξιν εὔρεν, ὅπως
πεισθῶσιν οἱ ἀναγνώσται τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος,
ὅτι ὅταν πέντε ἐταῖροι κατασκευάζωσιν ἐν μέγα
πλοῖον καὶ ὠφελοῦνται σπουδαίως, οἱ πεντήκοντα
δύνανται νὰ κατασκευάσωσι δέκα τοιαῦτα, οἱ πεν-
τακόσιοι ἑκατὸν καὶ οἱ πεντακισχίλιοι χίλια, καὶ
θέλει ἀποδειχθῇ ὅτι ἀνευ πολλοῦ κόπου καὶ μεγά-
λων θυσιῶν δύναται βαθμηδὸν ἡ Ἑλλὰς νὰ κατα-
λάβῃ τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ναυτικῶν τῆς
Εὐρώπης ἐθνῶν καὶ νὰ παύσῃ πλέον ὁ μαρasmus
καὶ ἡ πτωχία ἢ συνέχουσα τὴν Ἑλλ. ναυτιλίαν,
ἂν εἰς ὅλα ταῦτα θελήσῃ νὰ συμπράξῃ καὶ ἡ Ἑλλ.
Κυβέρνησις. Διὰ δὲ τοῦτο ζητοῦμεν συγγνώμην ἂν
ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου μακρολογῶντες πέρα τοῦ
δέοντος μέλλομεν νὰ ἐνδιατρίψωμεν.

Ὁ Λεονάρδος Βάτης, ἐξ Ἀνδρου, Ναυτικός ἐκ
τῶν εὐδοκίμων, πρὸ ἐτῶν ἀποκατασταθεὶς ἐν Σύ-
ρῳ, διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ φιλοπονίας αὐτοῦ
ἐσχημάτισεν ἱκανὴν περιουσίαν κτηματικὴν, κύριον
δὲ μέλημα αὐτοῦ ἦτο ἡ θαλασσοπλοία, ἐξ ἧς, ὅ-
πως πάντες οἱ Ἕλληνες ἐμποροπλοίαρχοι, μετρίας
ἐκαρποῦτο ὠφελείας. Ἐκ πολυχρονίου πείρας πει-
σθεὶς ὅτι τὰ συνήθη Ἑλληνικά σκάφη, χωρητικό-
τητος 15 ἕως 20 χιλιάδων κοιλῶν, ὀλίγην ἀπέ-
φερον πρόσδοτον καὶ ταύτην οὐχὶ πάντοτε, καθόσον
συνέβαινε πολλάκις καὶ νὰ ζημιῶνται οἱ τὰ πλοῖα
ταῦτα κεκτημένοι, ἀπεφάσισεν ἵνα προβῇ εἰς ναυ-
πήγησιν πλοίου μεγάλης χωρητικότητος, τέσσαρας
συνεταίρους πρὸς τοῦτο κατορθώσας νὰ εὕρῃ προ-
θύμους, οἵτινες νὰ συμμεθέξωσι τῆς ἐπιχειρήσεως
ταύτης. Καὶ δὲ τὴν μὲν κατασκευὴν τοῦ σκάφους,
τόνων 603, ἤτοι 40 χιλιάδων κοιλῶν χωρητικότη-
τος, ἀνεδέξατο ὁ ναυπηγὸς κ. Πέτρος Μπούρης, ἡ
δὲ δαπάνη αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν δραχμῶν
138 χιλιάδων τῆς Β. Διατιμήσεως, διὰ δὲ τὴν ἐ-
ξάρτυσιν αὐτοῦ ἐδαπανήθησαν 60 χιλιάδες δραχ-
μῶν καὶ διὰ τὴν περιχάλωσιν ὡς ἐγγιστα 17 χι-
λιάδες. Ἐν ὅλῳ δὲ διὰ τὸ πλοῖον τοῦτο, ὅπερ ἐπω-
νόμασαν «ΑΡΓΩ» ἐδαπανήθησαν σχεδὸν 215 χιλι-
άδες δραχμῶν, μετὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ ὅτι
πολυτελεῖς καθ' ὅλα ἐφιλοτιμήθησαν νὰ κατασκευ-
άσωσιν αὐτό. Τὸ πλοῖον τοῦτο, ὅπερ κατὰ τὴν τα-
χύτητα διεκρίθη πανταχοῦ, ἐπιστεύθησαν εἰς τὴν
διοίκησιν τοῦ κ. Γεωργίου Βάτη, υἱοῦ τοῦ Λεονάρδου
Βάτη, καὶ πλοίαρχου ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμέ-
νων, δρίσαντες μηνιαίαν δι' αὐτὸν ἀντιμισθίαν
δραχ. 300, τὸ δὲ πλήρωμα ἐμίσθωσαν πρὸς 65—
70 δραχμάς κατὰ μῆνα. Τὸ πρῶτον εἰς Ἀγγλίαν
ταξείδιον ἐπέρανεν ἐν διαστήματι μηνῶν ἑπτὰ καὶ
ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐπάνοδόν τοῦ ἔφερε φορτίον γαι-
ανθράκων, ὅλον τὸ ἐκ τῶν δύο ναύλων τούτων πο-
σὸν ἀνῆλθεν εἰς 2,600 λίρας, ἐξ ὧν καθαρὸν κέρ-
δος ἐναπέμεινε δραχ. 45 Β. Δ. Τὰ ἐξόδα τοῦ πλοῖ-
ου τούτου κατὰ μῆνα ὑπολογίζονται εἰς λίρας 130.
ὥστε, ἐνῷ ἡ χωρητικότης αὐτοῦ εἶναι διπλασία τῆς
τῶν συνήθων Ἑλλ. σκαφῶν, ἡ δι' αὐτὸ δαπάνη
δὲν υπερβαίνει τὴν τῶν δευτέρων ἢ κατὰ 30 λίρας
κατὰ μῆνα. Ἀλλὰ ποῖαν σύγκρισιν δύναται νὰ
ἔχωσι τὰ κέρδη αὐτοῦ πρὸς τὸ κέρδος τῶν μικρῶν
σκαφῶν, καὶ ποῖαν ἀντιπαράβολήν, ἢ πρὸς τὰς
τρικυμίας ἀντίστασις, ἢ προτίμησις αὐτοῦ παρὰ

τῶν ναυλωτῶν, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ αἰσθάνον-
ται οὐχὶ εἰς ἀλλὰ πέντε πλέον συμμετοχοί, ὅπως
διοικῆται καλῶς, τυγχάνει πανταχοῦ ὑποστηρίξε-
ως καὶ συνδρομῆς καὶ τὰ τοιαῦτα, διὰ τὰ ὁποῖα εἰς
καὶ μόνος οὔτε νὰ ἐπαρκέσῃ δύναται, οὔτε νὰ κοι-
μηθῇ ἐμπορεῖ, ὅταν συλλογίζηται ὅτι σχεδὸν τέ-
ταρτον ἑκατομμυρίου δραχμῶν ἐκ τῆς περιουσίας
τοῦ διακινδυνεύει καθ' ἐκάστην; Ὅλα ταῦτα εἶναι
τὰ πλεονεκτήματα τῶν συνεταίρισθέντων καὶ κα-
τασκευασάντων τὴν «ΑΡΓΩ», καὶ τὰ ὁποῖα, διότι
ἐπὶ τοῦ παρόντος εὐάρεστον ἔσχον ἀποτέλεσμα, ἐ-
πεισαν τοὺς τρεῖς τῆς «ΑΡΓΟΥΣ» συνεταίρους, ἡ-
τοι τὸ Α. Βάτην καὶ δύο ἄλλους, νὰ συνεταίρισθῶσι
μεθ' ἐτέρων δύο καὶ νὰ ναυπηγήσωσι κατόπιν διὰ
τοῦ ναυπηγοῦ Ἀνδρέου Λειβαδάρου τὸ ἕτερον με-
τοχικὸν πλοῖον, τὸν «ΓΑΣΩΝΑ» ὅπερ εἶναι χωρη-
τικότητος 500 τόνων (36 χιλ. κοιλῶν) ἡ δὲ ὀλι-
κὴ δαπάνη τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ ἀνῆλθεν εἰς 150
χιλιάδας δραχ. Β. Δ. Τοῦ πλοίου τούτου τὴν δι-
οίκησιν ἐπιστεύθησαν εἰς τὸν ἱκανὸν καὶ δραστή-
ριον πλοίαρχον κ. Θ. Ν. Βούλγαρη ἐξ Ἀνδρου,
ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 200, καὶ ἤδη ἐναυλώ-
θη δι' Ἀγγλίαν, ὅθεν ὑπολογίζεται ὅτι μέλλει νὰ
ἐπανεέλθῃ μετ' κέρδος καθαρὸν δραχ. 37 χιλιάδων
Β. Δ. Καὶ ἐκ τοῦ πλοίου τούτου παρετηρήθη ὅτι αἱ
αὐταὶ προκύπτουσιν ὠφελείαι, καὶ αἱ αὐταὶ σχεδὸν
διὰ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ γίνονται δαπάναι, ἀναλό-
γως πάντοτε πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ σχετικῶς πρὸς
τὸ μέγεθος αὐτοῦ.

Ἀλλὰ τί τὸ ἐκ τούτων κέρδος; Ἀς προχωρή-
σωμεν. Μόλις ὁ Α. Βάτης διέδωκεν ὅτι μέλλει νὰ
ναυπηγήτῃ ἡ αὐτὴ ἐταιρία καὶ τρίτον πλοῖον, τὴν
«ΚΟΛΧΙΔΑ», ἱσομεγέθῃ μετ' αὐτῆς «ΑΡΓΩ», καὶ ἰ-
δοὺ πλείονες τῶν πέντε συνεταίρων περιστοιχοῦσιν
αὐτὸν, καὶ οὗτος ἐπιθυμῶν νὰ εὐχαριστήσῃ ἅπαν-
τας, προτείνει ἵνα τὸ πλοῖον τοῦτο κατασκευασθῇ
δι' ἑκατὸν μετοχῶν. Ἡ δὲ ναυπήγησις αὐτοῦ, καί-
τοι τῶν τριῶν τετάρτων τῶν μετοχῶν καταλυ-
φθισῶν ἤδη, ἀναβάλλεται, ἐφ' ὅσον ὁ διευθυντὴς
τῆς ἐταιρίας κ. Βάτης ἀσχολεῖται ἤδη εἰς ναυπή-
γησιν ἑτέρου πλοίου 430 τόνων (27 χιλ. κοιλῶν),
τῆς «ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ», εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποί-
ου μετέχει κατὰ τὸ ἡμισυ, ὁ ἀρχαιότερος πάντων
ἐταῖρος καὶ φίλος τοῦ κ. Βάτη, ὁ κ. Ν. Δημάδης.
Τοῦ πλοίου τούτου περαιωθέντος καὶ ἐξαρτυσθέν-
τος μέλλει νὰ διαδεχθῇ αὐτὸ ἡ ὡς ἐροῦται «Κολ-
χίς». Καὶ αὐταὶ μὲν αἱ μέχρι τοῦδε ἐργασίαι ἐνὸς
ἰδιώτου, ὅστις καίτοι ἀνευ προστασίας Κυβερνητι-
κῆς, καίτοι ἀνευ συνδρομῆς κεφαλαίων εὐθηνῶν,
καίτοι ἀνευ τόσων ἄλλων εὐκολιῶν, ὧν ἀξιοῦνται
οἱ εἰς τοιαύτας μεγάλας καὶ δαπανηρὰς ἐπιχειρή-
σεις τολμῶντες νὰ ἐκτίθωνται, ἐν τούτοις δὲν ἐδί-
στασε νὰ δοκιμάσῃ ἂν δι' ἰδίων θυσιῶν καὶ διαθυ-
σιῶν ὀλίγων γενναίων ἐταίρων του, δύναται νὰ με-
ταβάλλῃ τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλ. ναυ-
τιλίας, καὶ ἀνυψῶν τὴν πίστιν καὶ ὑποστηρίξῃ
τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας, νὰ γείνη
αἷτιος ἵνα ἐπανακτήσῃται τὸ ἀρχαῖον κλέος καὶ
τὴν ἀρχαίαν ὑπόληψιν τὸ τῆς Ἑλλάδος ναυτικόν.
Ἄν δὲ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, περὶ ἧς θέλομεν ἀνα-
φέρειν τὰ δέοντα μετ' ὀλίγον, περὶ μικρὰ καὶ ταπει-

νά και ἀνάξια τοῦ Ἑλλ. δνόματος ἡσυχολημένη, ἀδιαφορεῖ καὶ οὔτε ὑλικὴν οὔτε ἡθικὴν συνδρομὴν ἢ ἐκτίμησιν διανοεῖται νὰ προσενέγκῃ εἰς τοὺς ἰδιώτας τούτους, τοὺς ἐπιχειρήσαντας ἔργον πολλῶν ὑπέρτερον, τῶν ὧν αὕτη μέχρι τοῦδε διεπράξατο, ἢ ἱστορία, εἰς τὰς δέλους τῆς ὁποίας παραδίδομεν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τὰ δνόματα τοῦ Βάτη, τοῦ Μπούμη, τοῦ Λειθαδάρου, τοῦ Κοκκίνου, τοῦ Ζαννῆ, τοῦ Σαλιάρη καὶ τοῦ Κρυστάλη, ἦτοι τῶν ἐμποροπολιάρχων καὶ ναυπηγῶν τῶν συντελούντων εἰς τὰ ἔργα ταῦτα τῶν ναυτικῶν συναυτηρισμῶν, ἢ ἱστορία, ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν θέλει λησμονήσῃ νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῶν δνομάτων αὐτῶν, τοῦτο δὲ τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσῳ ἔχομεν ἀμέσως νὰ παραθέσωμεν, τίνες καὶ εἰς ποῖα μέρη τὸν Βάτην μιμούμενοι, ἕτερα τοιαῦτα πλοῖα ἐπεχείρησαν νὰ ναυπηγήσωσιν, καὶ ὁποῖαν περιαυτῶν γνῶμην ἐξήνεγκον ἐπίσημοι ναυτικοὶ ξένοι, τὸ ἡμέτερον ναυπηγεῖον ἐπισκεφθέντες, καὶ τοὺς σκελετοὺς καὶ τὰ κύτη τῶν ναυπηγουμένων τούτων πλοίων ἐπισκοπήσαντες.

(Ἀκολουθεῖ.)

Ἀσμενοὶ καταχωρίζομεν τὴν παρὰ τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων ἀποσταλεῖσαν ἡμῖν γνωστοποίησιν περὶ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς περὶ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ποσειδωνίας, ἐξ ἧς γίνεται δῆλον, ὅτι ὁ ἐπαξίως τὰ τοῦ ἡμετέρου νομοῦ διέπων κ. Θεοχάρης, συνιδὼν οἰκοθεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπισκευῆς ταύτης, πρὸ πολλοῦ ἐνήργησε τὰ δέοντα, ἢ δὲ Κυβέρνησις εἰς τὰς περὶ αὐτῆς ἐλλόγους παραστάσεις τοῦ κ. Νομάρχου ἐνδοῦσα διέταξε τὴν ἀπαιτουμένην προκαταρκτικὴν περὶ αὐτῆς ἐργασίαν, μεθ' ἣν θέλει ἐλθῇ εἰς πέρας ἐν ἔργον περὶ οὗ ὅλος ὁ τόπος ἐνδιαφέρεται, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὁποίου θέλει γείνη ἀφορμὴ πολλὴν νὰ διομολογήσῃ χάριν τῇ Κυβερνήσει οἱ κάτοικοι τῆς Σύρου. Ἐκ τούτου ἀφορμὴν λαβόντες ἀπονέμεμεν τὸν δίκαιον ἐπαινον τῷ κ. Νομάρχῃ Κυκλάδων διὰ τε τὴν πράξιν ταύτην καὶ διότι χρηστὰς ἐκτρέφομεν ἐλπίδας, ὅτι θέλει προνοήσῃ προσηκόντως καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς προκυμίας τοῦ ἡμετέρου λιμένος καὶ περὶ τοῦ ἀναγκαιοτάτου διὰ τὴν ναυτιλίαν, χρησιμωτάτου δὲ διὰ τὸν τόπον καὶ ὠφελιμωτάτου διὰ τὸν ἡμέτερον ἄνθρωπον πακτωτηρίου ἢ καρεναγίου, ἔργον τὸ ὁποῖον εἶναι ἐτοιμὴ νὰ ὑποστηρίξῃ διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς ἡμετέρας ἢ παρ' ἡμῶν ναυτικῆς τάξης, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ὁ ἡμέτερος ἄνθρωπος, νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ καὶ νὰ μεθεξῇ τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τὸ δέκατον τῆς ὅλης δαπάνης. Ἔργα προφανῆ κέρδη κατὰ τὴν κρίσιν τῶν κ. ἐμποροπολιάρχων ὑποσχομένα τοῖς μετόχοις, καὶ πόρους τῇ ἐργατικῇ τάξει παρεχόμενα, ἀποροῦμεν διὰ τίνα λόγον ἀναβάλλοντα, ἀφοῦ καὶ τὰ μέσα εἰσὶ πρόχειρα, καὶ πᾶσα ἄλλη συνδρομὴ ὁμοθυμῶς ἔρχεται νὰ ὑποστηρίξῃ ταῦτα. Ἀλλ' ἂς μὴ σπεύδωμεν ἐφ' ὅσον ὁ κ. Δήμαρχος καὶ τὸ περὶ αὐτὸν ἐντιμὸν τῶν κ. Συμβούλων σῶμα, φαίνονται προκατελημμένοι καὶ εὐδιάθετοι νὰ μὴ ἀφῇσιν νὰ παρέλθῃ ἄγονος ὁ χρόνος τῆς δημοτικῆς αὐτῶν διοικήσεως. Καὶ ταῦτα μὲν ἐν τοσοῦτω, ἔπεται δὲ νῦν ἡ τῆς Νομαρχίας, ὡς εἴπομεν, γνωστοποίησις.

Κύριε Συντάκτα,

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 189 φύλλου τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν ἐπικαλεῖσθε τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἐπισκευῆς τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Ποσειδωνίας. Ἡ Νομαρχία εὐρίσκειται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ γνωστοποιήσῃ ὑμῖν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἅμα ἐξ ἀναφορᾶς αὐτῆς ἀπὸ 10 παρελθόντος μηνὸς ἔγνω τὴν προκειμένην ἀνάγκην, ἐνετείλατο διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26,259 εἰς τὴν ἐνταῦθα διεύθυνσιν τοῦ μηχανικοῦ ἵνα συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ αὐτῷ προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις συνεπῆ ἐνέργειαν.

Ἐρμούπολις 11 Ὀκτωβρίου 1874.

(Ἐκ τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων).

Τῷ κυρίῳ Συντάκτῃ τῆς ἐφημερίδος

α Πανόπη.

Καταχωρίζοντες ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι τὴν παρὰ τοῦ ἀξιολόγου προέδρου τοῦ ἐν Κων/πόλει «Συλλόγου τῶν Μεσαιωνικῶν σπουδῶν» ἀποσταλεῖσαν ἐγκύκλιον, οὐδὲν μὲν ἡμεῖς πλειότερον εἰς ὅσα αὕτη διαλαμβάνει θεωροῦμεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν οἰκοθεν, συνιστῶμεν δὲ μόνον θερμῶς τοῖς ἀναγνώσταις τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος τὸν ἐθνοφελῆ σκοπὸν τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς μὲν λογίους τοῦ ἔθνους νὰ συμπράξωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, πᾶσαν ἡθικὴν συνδρομὴν παρεχόμενοι τοῖς οὕτω προφρόνως ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ μοχθοῦσι, τοὺς δὲ εὐπόρους τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν νὰ παράσχωσιν αὐτοῖς πᾶσαν ὑλικὴν συνδρομὴν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰρημένος Σύλλογος ἐτίμησεν ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων διὰ τοῦ τίτλου ἀνταποκρίτου αὐτοῦ, εὐχαρίστως θέλομεν ἀποδεχθῇ πᾶσαν ὑπὲρ αὐτοῦ χρηματικὴν συνδρομὴν, ἀφοῦ ἡ ἐτήσια παρ' ἐκάστου μέλους εἰσφορά ὠρίσθη ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν μεζιτίων (εἰκοσαρίων ἀργυρῶν) καὶ μετὰ πάσης προθυμίας θέλομεν δημοσιεῖν τὰ δνόματα τῶν συνδρομόντων τὴν πανελλήνιον ταύτην ἐπιχειρήσιν.

Τῇ ἀξιολόγῃ ἐφημερίδι «Πανόπη».

Ἀριθ. Πρωτ. 362.

Ἀριθ. Διεκ. 207.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

Ἡ ἔρευνα καὶ σπουδὴ τῆς ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις διανοητικῆς, κοινωνικῆς, φιλολογικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἔλαβε κατὰ τὴν τελευταίαν, ἰδίᾳ, δεκαετηρίδα ἀνάπτυξιν τινα. Λόγιοι καὶ διδασκαλοὶ ὁμογενεῖς καὶ ξένοι, συνεχίζοντες, ὅσον εἶπεν, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ ἔργα τῶν αἰοδιμῶν Οἰκονόμου, Βουλγάρου, Κωνσταντίνου, Δοσιθέου, Μελετίου Ἀθηνῶν, Φαβρικίου, Κρουσίου, Ἰκεν, Ζαβίρα καὶ Μουστοζίδου καὶ ἄλλων μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου, ἄλλος μὲν τὴν τῶν σχολείων, βιβλίω, γλώσσῃ καὶ τυπογραφίᾳ μελετῶν, ἄλλος δὲ τὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους πολιτικὴν πορείαν καὶ βιοτήν, τὰς φάσεις καὶ τὰς περιπετείας ἐν τῷ μακρῷ δεκαπέντε ὅλων αἰῶνων διαστήματι σπουδάζων, ἔγερσεν αὐτὸν τὸν κοινωνικὸν βίον καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν τεχνῶν καὶ τὰ τε ἡθῆ καὶ τὰ ἔθιμα ἔρευνῶν καὶ πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἀντιπαράθελλον, σπουδαίαν καὶ ἐθνοφελεστάτην οὐχ ἥττον ἢ καὶ ἐθνοφιλή παρέχοντα συμβολὴν εἰς τὴν συγγραφησμένην ποτὲ ἱστορίαν τῆς ἡμετέρας ἐθνότητος καὶ τῆς ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καταστάσεως αὐτῆς ἐπὶ χιλίου καὶ πεντακοσίου ἐνιαυτοῦ, εἴςιν ἀπὸ τῆς μεταθέσεως τῶν σκήπτρων τοῦ κράτους ἀπὸ Ῥώμης εἰς Κωνσταντινούπολιν μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς ἐνεστώσης ἐκατονταετηρίδος.

Ὅποσον σπουδαία καὶ ἐθνοφελεστάτη καὶ λυσitelῆς ἡ τοιαύτη σπουδὴ καὶ ἔρευνα εὐκόλως δύναται τις ἵνα κατανοήσῃ. Ἡ μελέτη μὲν τῆς ἱστορίας τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας, ἡ ἐμβριθὴς καὶ οὐχὶ ἐπιπόλαιος μελέτη, δείξει τὸ τῆς τε πρὸ καὶ μετὰ τὸ σχίσμα ἡμετέρας Ἐκκλησίας ἐνιαῖον καὶ ἀποστολικόν, ἀμφοτέρων συνέχαιαν ἀποτελοῦσαν καὶ σειρὰν ἀδιασπαστῶν ἀγῶνων ἢ δὲ ἔρευνα καὶ ἡ πρὸς τὰ ἀρχαῖα ἀντιπαράθελλον τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων, παροικιῶν, μύθων, προλήψεων καὶ δεισιδαιμονιῶν, καὶ αὐτὴ τὴν ἐνότητα ἐμφαίνει τοῦ καθ' ἅπαντας τοὺς αἰῶνας καὶ τὰς ἐποχὰς Ἑλληνισμοῦ, ὡς καὶ ἡ ἔρευνα τῆς ἱστορίας καὶ καταστάσεως τῆς παιδείας, τῆς γλώσσας, τῶν σχολείων καὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τὴν φιλομαθίαν καὶ τὴν πρὸς τὰ καλὰ ῥοπὴν πᾶσιν ἰστώσα κατάδηλον τοῦ Ἑλλήνωνος πᾶσιν τῶν γενεῶν ἀληθὲς δεικνύει σινάμα τὸ ὅπῃ τοῦ Φίλωνος ἐκεῖνο λεχθέν ὅτι δηλονοῦν μόνη ἀψευδὴς ἡ Ἑλλὰς ἀνθρωπογενεῖ φυτὸν οὐράνιον καὶ βλάστημα θεῖον, ἡκριβωμένον λογισμὸν ἀπακτίκτουσα, οἰκείουμενον ἐπιστήμῃ ἄλλῃ καὶ παντὶ εὐδῆλον ὅτι ἀγῶνες ἀτόμων χωρὶς ἐκάστου ἐνεργούντων οὐδέποτε δυνατόν ἵν' ἀπενέγκωσι τὸ εὐκαταῖον ἀποτέλεσμα, τοιοῦτο δ' εὐχερέστερον προσδοκᾶται ἐκ τῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνεταιρίσεως καὶ ἐνεργείας ἀπὸ κοινοῦ πολλῶν ἀτόμων, ἐν μὲν ἀπάντων ἀκολουθούντων πρόγραμμα, πρὸς ἐν δὲ καὶ τὸ αὐτὸ τέλος διευθυνόντων τὰς ἑαυτῶν ἐργασίας.

Οὐδεὶς ἄλλως τε ἀγνοεῖ τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τοῦ συνεταιρισμοῦ εἴτε ἐν τῇ τέχνῃ, τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ, εἴτε ἐν τῇ περὶ διαδόσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων ἢ ὑγιῶν γνώσεων φροντίδι, ἣν ἀποτελεσματικώτερον καὶ τελεσφορώτερον ἀνέλαβον οἱ ἐνταῦθα τε καὶ ἀλλοῦ ἐργαζόμενοι Σύλλογοι, τελεσφορώτερον ἢ ἐν ἄτομον ὁ συνεταιρισμὸς οὗτος καὶ ἐν τῇ ἐρευνῇ καὶ σπουδῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ μεσαιωνοῦ εἴκει, πεποιθόμενοι, τὰ εὐκαταῖα ἀποτελέσματα δι' αὐτοῦ καὶ μόνου δυνατὸν ὡσαύτως, ἢ σύστασις βιβλιοθήκης, περιεργουσίας, ἰδίως, βιβλίων ἀναγόμενα εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ

Συλλόγου, ὡς καὶ ἡ ἰδρυσὶς μουσείου χειρογράφων νομισμάτων καὶ ἐτέρων ἀντικειμένων τῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας, ἄλλων μνημείων τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τοῦ Ἑλληνικοῦ μεσαιωνοῦ, διότι, ὡς γνωστὸν, οὐδὲν ἕτερον συμβάλλεται τοσοῦτον εἰς τὴν ἀκριβῆ μελέτην τῶν μέσων αἰώνων τῆς ζωῆς τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἢ ἡ αὐτοφύα τῶν διαφύρων τῆς τέχνης, τῆς βιομηχανίας, τῆς φιλολογίας καὶ ἐπιστήμης, προϊόντων ἅπερ ἀνάγκη ἵνα, περισυναχθέντα, κατατεθῶσιν ἐν ἐπὶ τοῦ τῶν τμήματι προσεῖται μὲν παντὶ γινόμενα, ἀπαλλασσόμενα δὲ τῆς τύχης τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μεταφορᾶς, διὰ τοῦ τοιοῦτου συνεταιρισμοῦ δυνατὴ ἡ ἐκδοσις σπουδαίων ἀνεκλήτων χειρογράφων, ἡ ἐκδοσις ἐτέρων, ὅσα ἐκδεδομένα ἦν κατεστήσαντο σπάνια, ἡ ἐκδοσις τῶν συγγραμμάτων τῶν μετὰ τὴν Δ'. ἐκατονταετηρίδα (300 μ. Χ.) ἀκμασάντων Ἑλλήνων Πατέρων τῆς ἐν Ἀνατολῇ Ἐκκλησίας, τῶν Βυζαντινῶν ἱστορικῶν καὶ μάλιστα ἡ δημοσίευσις περιοδικῶν τῶν μεσαιωνικῶν σπουδῶν, ἣν εὐχεται ἵν' ἀναγγεῖλῃ προσεχῇ ὁ Σύλλογος.

Ταῦτα λαβόντες ὑπ' ὄψιν ζηλωταὶ τῶν πατρίων ὁμογενεῖς συνεστήσαντο Σύλλογον τῶν μεσαιωνικῶν σπουδῶν, οὗ τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἐκθεσιν τῶν μέσων, δι' ὧν νοῦμεν αὐτὸν ἐπιτυγχάνομενον βλέπετε ἐν τῷ παρασυνεμμένῳ ἀντιτύπῳ τοῦ Κανονισμοῦ, τὴν δὲ διοίκησιν τῶν πραγμάτων αὐτοῦ ἀνέθεντο εἰς διετὲς διοικητικὸν συμβούλιον ἐκ τῶν κ. κ. Παΐσιου μητρο. Βιδύνης, Μ. Γεδεών, ἀρχ. Γερμανοῦ, Μιχαηλίδου, Φιλοθέου ἱεροδ. Κωνσταντινίδου, Ι. Κηπουροῦ, Ι. Δραγάτση, Θ. Γεωργιάδου ἱατροῦ, Π. Γώγου καὶ Μ. Βασιλόβικ ὅπερ ἔγνω ἵνα ἐπικαλεσθῇ τὴν ἡμετέραν ὑλικὴν ἢ ἡθικὴν σύμπραξιν, τοῦ Συλλόγου μετ' ἱσῆς εὐγνωμοσύνης ἀποδεχομένου τὸν ὅβολόν τῆς χήρας καὶ τοῦ λεπτοῦ τοῦ πένθητος, ὡς καὶ μίαν εὐμενῇ ὑπὲρ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ ἐκφράσιν.

Τοιοῦτον προτιθέμενος ὁ Σύλλογος τῶν μεσαιωνικῶν σπουδῶν τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ὑλικὴν ἢ ἡθικὴν συνδρομὴν ἀπεκδεχόμενος παντὸς τιμῶντος καὶ τεθηπότος τὰ πάτρια, ἀπονέμει πᾶσι μὲν τοῖς σεβασμιωτάτοις ἀρχιερεῦσι καὶ ἡγουμένοις τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Μονῶν, τοῖς διδασκάλοις, δημοσιογράφοις καὶ παντὶ ὁμογενεῖ τὰς προσήσεις αὐτοῦ, εἰς δὲ τοὺς φιλολογικοὺς ἢ φιλεκαπαιδευτικοὺς Συλλογούς καὶ τὰ παρόμοια καθιδρύματα, ὧν ἐπιζητεῖ τὴν φιλίαν καὶ σύμπραξιν, τὸν ἐν πνεύματι εἰλικρινοῦς ὑπὲρ τῶν πατρίων ζήλου ἀδελφικὸν ἀσπασμόν.

Τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1874. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ὁ Πρόεδρος

M. I. ΓΕΔΕΩΝ.

(Τ. Σ.)

Ὁ ἀναπληρὼν τοὺς γραμματεῖς

A. ΕΥΘΥΒΟΥΛΗΣ

Οἱ ἐν Τριπόλει κληρικοὶ συνελθόντες ἐν κοινῇ συνεδριάσει, συνέταξαν ἀξιόλογον ὑπόμνημα, ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος νομοσχεδίου περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ κατωτέρου κλήρου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργοῦ, ὅπερ διεβιβάσθη πρὸς τὴν Βουλὴν, οὐσιώδες θέμα τοῦ ὁποίου εἶναι μία ἐντονος αὐτῶν διαμαρτυρία κατὰ τοῦ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ προτεινομένου μέτρου τῆς διαλύσεως τῶν ἐν τῷ Κράτει Ἱερατικῶν Σχολῶν, μεθ' ἣν εὐπρεπῶς καὶ πειστικώτατα παρατίθενται οἱ λόγοι οἱ τὸ ἀσύμφορον τῆς διαλύσεως αὐτῶν ἀποδεικνύοντες, καὶ ὁ τρόπος τῆς ταύτων βελτιώσεως καὶ ἀξιοπρεπεῖς συντηρήσεως. Τὴν πράξιν ταύτην τῶν εἰρημένων κληρικῶν, ἀξίαν δημοσιεύσεως καὶ πολλῶν ἐπαίνων, ἐπιδοκιμάζομεν καθ' ὅλοκληρίαν, ἐφ' ὅσον καὶ τὸ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἱδρυμένον τοιοῦτον ἐκπαιδευτήριον ἀνταπεκρίθη πληρέστατα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτοῦ, ἱκανοὺς ἄχρι τοῦδε κληρικοὺς καὶ δημοδιδασκάλους παραγαγόν, μέλλει δ' ὅσον πλεῖστον νὰ εὐδοκίμησῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πανοσιολογιστάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Μεθοδίου Παπαναστασοπούλου, ἡ ἀξίειται ἐπαγρυπνήσῃ καὶ ἡ ἀκάματος φιλοπονία τοῦ ὁποίου ἐγένοντο ἀφορμὴ ἵνα μὴ παύσῃ καθ' ἐκάστην νὰ προσέρχωνται καὶ φοιτῶσιν ἐν αὐτῷ πολλοὶ νέοι ἀπὸ τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Διὰ δὲ τοῦτο δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ Νομοθετικὸν σῶμα, ἐπισταμένως μελετήσαν τὸ ὑπόμνημα τοῦτο, οὐ μόνον δὲν θέλει ἐπιψηφίσῃ τὸ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ὑποβληθὲν νομοσχέδιον, ὡς πρὸς τὸ μέρος τὸ ἀφορῶν τὴν κατάργησιν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων, ἀλλὰ θέλει κανονίσῃ χρῆσιν τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν καὶ συντήρησιν αὐτῶν, ὑπ' ὅψιν ἔχον, ὅτι μία τῶν οὐσιωδεστάτων αἰτιῶν, τῶν ἐπενεγκουσῶν τὴν ἡθικὴν τοῦ ἔθνους κατάρπτωσιν, καὶ τὴν πρὸς τοὺς Νόμους ἀσέβειαν, εἶναι ἡ ἑλλειψὶς τῆς ὀρθοσκευτικῆς τῶν ἑλλήνων ἀνατροφῆς, ἐκ-

πηγάζοντα ἐκ τῆς καταφρονήσεως καὶ τῆς παχυλῆς ἀμαθίας, εἰς ἣν ἀφῆκον νὰ κυλήται τὸ ἱερατεῖον οἱ μέχρι τοῦδε τὰς τύχας τοῦ Ἐθνους πιστευόμενοι, λησμονοῦντες ὅτι, ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ Ἐθνὸς καὶ νὰ προαχθῇ χωρὶς νὰ συνυπάρξῃ αὐτῷ καὶ ἡ ἐδραιότερα τῶν ἐθνικῶν βάσεων, ἡ θρησκεία.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΗΝ.

Οἱ εὐσεβάτως ὑπογεγραμμένοι κληρικοὶ Τριπόλεως, μεθ' ὧν χάρις καὶ ἀγαλλιέσεως ἐκ τῆς δημοσιογραφίας πληροφορήντες, ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργός, ὑπὸ τοῦ ζήλου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἐμπορούμενος συνέταξε νομοσχέδιον χάριν τῆς προαγωγῆς καὶ βελτιώσεως τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑλλάδος κλήρου, ἀνεγόμενον αὐτὸ δημοσιευθὲν διὰ τοῦ τύπου, μετὰ τοσαύτης λύπης παρετηρήσαμεν ἐν αὐτῷ, ὅτι τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα κατ' αὐτὸ τοῦ λοιποῦ καταργεῖνται. (Νομοσχέδιον περὶ ἐφημερίων καὶ Δημοδιδασκάλων Α. 11 γ.)

Οἱ εὐσεβάτως ὑπογεγραμμένοι κληρικοὶ ἀναλογίζομενοι τὴν ὠφελειαν, ἥτις ἐπῆλθεν, καὶ ἥτις μέλλει εἶτι μείζον νὰ πηγάσῃ ἐκ τῶν ἱερατικῶν Σχολείων, προτιθέμεθα διὰ τοῦ παλιντοῦ μικροῦ ὑπομνήματος νὰ παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν Σ. Βουλὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκτεθειμένας ἐν αὐτῷ σκεψεις, καὶ τροποποιήσῃ τὸ μνηστὲν νομοσχέδιον ὡς πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐνθα γίνεται λόγος περὶ καταργήσεως τῶν ἱερατικῶν Σχολείων, καθόσον φρονούμεν, ὅτι αὐτὰ οὐχὶ μόνον πρέπει νὰ διατηρηθῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸ τελειότερον νὰ καταρτισθῶσιν.

Α.) Ὁ λόγος, δι' ὃν τὸ εἰρημένον νομοσχέδιον θέλει καὶ προτείνει τὴν κατάργησιν τῶν ἱερατικῶν Σχολείων, εὐρίσκειται ἐν τῇ ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσει. Ἐκεῖ δὲ ὡς ἐξῆς: «Αἱ ἱερατικὰ Σχολαὶ ἀπέτυχον, ὡς γνωρίζουσιν πάντες, διότι καὶ ὁ νικατορισμὸς εἶναι ἀτελής, καὶ ἐκ τῶν ἐκπαιδευθέντων οὐκ οὐδεὶς, ἢ εἰς τὰ δάκτυλα μετροῦνται, οἱ ἐκπληρώσαντες τὰς νύποχρεώσεις τῶν (ἐκθεσίς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν ἐφημερίων τοῦ Κράτους καὶ περὶ δημοδιδασκάλων, σελίς 9).» Ἀλλ' ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἀληθής. Διότι ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ἐνταῦθα ἱερατικὸν Σχολεῖον, ἐφ' ᾧ καυχᾶται ἡ πόλις Τριπόλεως, ἐκ τῶν 143 μαθητῶν, οἵτινες ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἐμαθήτευσαν ἐν αὐτῷ, καὶ ἐξ ὧν 24 διατελοῦσιν εἰς διδασκόμενοι, 71 ἔλαβον ἀπολυτήρια, 30 ἔχειροτονήθησαν ἱερεῖς εἰς διάφορα μέρη τῆς Πελοποννήσου (ἐν Τριπολεὶ 4 ἱερεῖς καὶ 2 διάκονοι), ἐκπληροῦντες ἐπαξίως τὰ ἱερὰ αὐτῶν καθήκοντα, καὶ διακρινόμενοι ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐπὶ τῇ παιδείᾳ καὶ τῇ θερησκευτικῇ αὐτῶν μορφώσει. 4 ἐγένοντο μοναχοί, βιοῦντες ἐντὸς τῶν ἰδίων μονῶν πολλοὶ ἄλλοι ἐφίενται τῆς χειροτονίας, περιμένοντες νὰ φθάσωσι τὴν παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων ὠρισμένην ἡλικίαν. 48 διατελοῦσι διδασκαλοὶ Ἑλληνικῶν καὶ Δημοτικῶν σχολείων, κατεστάμενοι οὗτοι χρήσιμοι εἰς τὴν πολιτείαν οὐ μόνον διὰ τῆς ἱκανότητος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς θερησκευτικῆς αὐτῶν μορφώσεως, ὧν ἔτυχον ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερατικῷ Σχολείῳ. 5 δὲ κατὰ τὸ ἐφετεῖον θέρως ὑποστάντες εὐδοκίμως τὰς δημοδιδασκαλικὰς ἐξετάσεις, ἔτυχον τοῦ πτυχίου. Τοιουτοτρόπως τὸ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἱερατικὸν Σχολεῖον ἀπέπερεν ἰκανοὺς καρποὺς, καὶ ἐξ ἀπαντος ἤθελεν ἀποφέρει ἀσυγκρίτως λόγῳ μείζονα, ἢν ὑπῆρχον τὰ δύο ταῦτα.

1) Ἄν ὑπῆρχεν ἐνταῦθα ὡκοδομημένον δημόσιον Κατάστημα, ὠρισμένον νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἱερατικὸν Σχολεῖον, ἐκτεταμένον καὶ εὐρύχωρον καὶ δυναμένον νὰ χωρῇ πλείονας τῶν 100 μαθητῶν. Ἐν τοιοῦτῃ περιπτώσει ἢ ἢτο δυνατόν νὰ γίνωνται δεκτοὶ καὶ νὰ μαθητεύωσι πλείονες, ἢ νῦν, παῖδες, καὶ ἐπομένως θὰ ἀπέφεροντο περισσότεροι καρποί. Ἀλλὰ νῦν ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως εὐρύχωρου καὶ καταλλήλου καταστήματος δὲν γίνονται δεκτοὶ ὅλοι οἱ προσερχόμενοι: νὰ ἐγγραφῶσι καὶ μαθητεύωσιν, ἀλλὰ μόνον τόσοι, ὅσους ἐπιτρέπει ἡ χωρητικότης τοῦ ὑπὸ ἐνοίκιον καταστήματος. Ἡ ὑπάρχουσα ἐνταῦθα ἐλλείψις καταλλήλου καὶ εὐρύχωρου, ὡς εἴρηται, οἰκοδομήματος εἰς τὸ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς σχολεῖον μαθητῶν ἐντὸς κατοικούντων καὶ κοινοβιακῶς ζώντων (κατὰ τὸ 3ον ἄρθρον τοῦ ΤΕΣ. Νόμου περὶ ἱερατικῶν Σχολείων), καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν παραδοχὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 40 μαθητῶν, ὅστις δὲν εἶναι, νομίζομεν, ἐπαρκὴς δι' ὅλην τὴν Πελοπόννησον.

2) Ἄν διὰ τοὺς ἀποδιδόμενους εἰς τὸ κληρικὸν στάδιον ὑπῆρχε μέλλον διὰ τῆς ἐξευρέσεως μέσων καὶ πόρων πρὸς τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐπαρκῆ αὐτῶν συντήρησιν, ὅ,περ, ὑπάρχει χρηστὴ ἐλπίς, ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς ἐπιψήφισως τοῦ παρὰ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργοῦ συνταχθέντος περὶ τῶν ἐφημερίων νομοσχεδίου, ἔστω καὶ μετὰ τροποποιήσεων.

Β.) Τὸ εἰρημένον νομοσχέδιον ἐν τῇ πρὸ αὐτοῦ ἐκθέσει (σελ. 13) σημειῖ δαπάνας μὲν πρὸς συντήρησιν τοῦ κλήρου δραχ. 2,954,240, εἰσοδήματα δὲ 3,114,880, συμψηφίζομενων καὶ τῶν ἐκ τῆς καταργήσεως τῶν ἱερατικῶν Σχολείων δραχ. 28,000, ὡς ἐσόδων. Καὶ λοιπὸν χάριν οικονομίας τῶν 28,000 προτίθεται νὰ καταργήσῃ τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα τὸ νομοσχέδιον. Ἀλλὰ, καὶ ἂν αἱ 28,000 συμψηφισθῶσι μετὰ τῶν δαπανῶν, ἤτοι τῶν 2,954,240, καὶ τὸ ποσὸν

τῶν δαπανῶν ἀναβῇ εἰς 2,982,240, ἀρκεθῶσι δὲ αἱ εἰρημνέαι 28,000 ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσοδημάτων, ἤτοι τῶν 3,114,880, καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων ἐλαττωθῇ εἰς 3,086,880, πάλιν μένει πλεόνασμα δραχ. 104,640. Διότι, ἐὰν ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τῶν 3,086,880, ὡς εἰσοδημάτων, τὰ 2,982,240 ὡς δαπάναι, πάλιν μένει ὑπόλοιπον 104,640 δραχμαί. Ἐντεῦθεν γίνεται πρόδηλον, ὅτι λόγος οικονομίας δὲν ὑπάρχει, ὅστις νὰ ὑπαγορεύῃ τὴν κατάργησιν τῶν ἱερατικῶν Σχολείων.

Γ.) Ἡ σύστασις ἱερῶν Σχολῶν πρὸς ἐκπαιδεύσιν τῶν διὰ τὸν ἱερὸν κλῆρον παρασκευαζομένων ἔχει τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, γενομένη κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν προφητικῶν σχολείων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς συνέστησεν ἐν Βρῆσσι ἱερὰν σχολὴν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀγίου Εἰρηναίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐσεβίου. Πολύκαρπος, ὁ μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ ἐπίσκοπος Σμύρνης, συνέστησεν ἐν Σμύρνῃ ἱερὰν σχολὴν. Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς συνέστησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὰν σχολὴν, τὴν λεγομένην κατηχητικὴν, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος Ἰερώνυμος: καὶ ἐκ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ταύτης σχολῆς προῆλθον πολλοὶ ἄλλοι ἱεραὶ σχολαί, ὧν ἐπισημοτάτη ἐγένετο ἡ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης. Ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡσαύτως ιδρύθη ἱερὰ σχολή, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν ὁ μέγας τῆς ἐκκλησίας φωστὴρ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: καὶ ἐκ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ταύτης σχολῆς διεκλαδίσθη ἡ ἐν Ἐδέσσει, ὑπὸ τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου συστάσα: καὶ ἐκ ταύτης πάλιν ἐπῆλθεν ἡ ἐν Νισίβῃ τῆς Μεσοποταμίας σχολή, ἐν ᾗ ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκομένων ἀνέβαινεν εἰς 800. Κωνσταντῖνος, ὁ μέγας καὶ ἱσαπόστολος συνέστησεν ὡσαύτως ἱερὰν σχολὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει: καὶ ἡ σχολὴ αὕτη διετηρεῖτο ἀκαμμία μέχρι τοῦ 8ου αἰῶνος, ὅποτε ὁ εἰκονομάχος Λέων ὁ Ἰσαυρὸς κατέστρεψεν αὐτὴν δι' ἐμπρησμοῦ, πυρπολήσας τοὺς τε καθηγητὰς καὶ τὴν βιβλιοθήκην αὐτῆς. Ἐν γένει δὲ ἡ Ἀνατολικὴ ἐκκλησία πανταχοῦ ἐπλήθει τοιούτων σχολῶν. Μόνον δὲ αἱ τῶν βαρβάρων ἐπιδρομαὶ καὶ ἡ ἐξάπλωσις τῶν Ἀράβων καὶ Τούρκων, κατερημύσας τὰς πόλεις καὶ αἰχμαλωτίζουσας τοὺς χριστιανούς, ἔσχον ὡς φυσικὴν συνέπειαν καὶ τῶν ἱερῶν σχολῶν τὸν κατὰ κράτος ἀφανισμόν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐποχὴν καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ ἐν Ρωσσίᾳ, καὶ πολλὰχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὑπάρχουσιν ἱεραὶ σχολαὶ πρὸς ἐκπαιδεύσιν τῶν κληρικῶν. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὅσα ἡ κατάργησις τῶν ἱερῶν σχολῶν ἀντιστρατεύεται κατὰ τοῦ θελήματος τῶν ἀγίων ἀποστόλων, καὶ τοῦ Πνεύματος τῆς ἐκκλησίας, τόσῳ τούναντιον ἡ σύστασις καὶ στήριξις τῶν ἱερῶν σχολῶν εἶναι σύμφωνος πρὸς αὐτά.

Δ.) Τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα εἶναι λίαν χρήσιμα καὶ συντελεστικά εἰς τὴν ἰδιάζουσαν μόρφωσιν τῶν κληρικῶν καὶ ἰδίως τῶν διὰ τὰς κομπολόις καὶ χωρία προωρισμένων. Διότι ἐν αὐτοῖς διδάσκονται οἱ μαθηταὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις μαθήμασι τὰς στοιχειώδεις καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖας εἰς τοὺς ἱερεῖς γνώσεις. Συνάμα δὲ οἱ διδασκόμενοι ἐν αὐτοῖς λαμβάνουσι τὴν πρέπουσαν ἐκκλησιαστικὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν δέουσαν πειθαρχίαν, ὅ,περ εἶναι τὰ μάλιστα ἀναγκαῖον εἰς τοὺς κληρικούς. Ὅπως δὲ εἶναι ἀναγκαῖα τὰ στρατιωτικὰ σχολεῖα διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἀποδιδῶσιν εἰς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον, διότι ἐν αὐτοῖς διδάσκονται οἱ μαθητεύοντες τὰ ἰδιάζοντα εἰς τοὺς στρατιωτικούς μαθήματα, καὶ τυγχάνουσι συνάμα τῆς πρεπούσης στρατιωτικῆς πειθαρχίας, ὅ,περ εἰς μάτην ἡθελε τις ἐπιζητήσει νὰ κατορθώσῃ ἐν τοῖς Γυμνασίοις: ὅπως εἶναι ἀναγκαῖα τὰ ἐμπορικὰ σχολεῖα διὰ τοὺς μέλλοντας ν' ἀποδιδῶσιν εἰς τὸ ἐμπορικὸν στάδιον, διότι ἐν αὐτοῖς οἱ μαθηταὶ μαθηθῶσιν τὰς ἀναγκαῖας εἰς τοὺς ἐμπόρους γλώσσας καὶ γνώσεις: ὅπως εἶναι ἀναγκαῖα τὰ πολυτεχνικὰ σχολεῖα διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ ἐπαγγελθῶσι τέχνας κ.τ.λ. οὕτως εἶναι ἀναγκαῖα καὶ τὰ ἱερατικὰ Σχολεῖα πρὸς μόρφωσιν κληρικῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἰδιάζουσαν αὐτοῖς παιδείαν καὶ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτοῖς ἐκκλησιαστικὴν ἀγωγὴν καὶ πειθαρχίαν, ὅ,περ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

(Ἀκολουθεῖ).

Διαθήκη Δημητρίου Πασχάλη.

(Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις τῆς «Στοᾶς»).

Ἐν ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ, τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1874.

Σὰς ἀναγγέλλω σπουδαῖον γεγονός. Ἀπεβίωσεν προχθὲς ἐνταῦθα ὁ ἱατρὸς Δημήτριος Πασχάλης ἐκ Γιαννοχωρίων τῆς Θράκης καταγόμενος. Ἀπακτίσας διὰ τῆς ἐπιστήμης του καὶ τοῦ ἐμπορίου, ὅ,περ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Κριμαϊκῆς ἐκστρατείας τιμίως ἐξήσκησε, σπουδαίαν περιουσίαν, ἠθέλησε θνήσκων νὰ δώσῃ περιφανὲς δαῖμα τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα θερμῆς ἀγάπης του, ὅ, ἥς πάντοτε ἐφλέγετο. Διὰ τῆς διαθήκης του ἐγκαθίστα μόνον καὶ τέλειον κληρονόμον εἰς ἀπαντὴν τὴν περιουσίαν του, ὑπερβαίνουσαν τὸ ποσὸν τῶν 15 χιλιάδων (15,000) ὀθ. λίρῶν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, ὁρίζει δ' ἐν αὐτῇ καὶ τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως αὐτῶν, ὅστις, ἂν καὶ κατὰ τινας ἐλέγχεται ἀκατάλληλος, μαρτυρεῖ οὐχ ἥττον τὸ πρακτικὸν πνεῦμα τοῦ θανόντος ἀνδρός, καὶ εἶναι οἷον ἀπολύγισμα τῆς γενικῆς πεποιθήσεως, ὅτι ἐν Ἑλλάδι πολὺ ἥλλον ἀνάγκη ὑποστηρίξῃς ἔχουσιν ἐπιστήμαι πρακτικῶ-

τεραι καὶ τέχναι ἢ ἰδεολογικὰ ἀτελεύτητοι καὶ τὰ γράμματα, ὅ, ὧν κινδυνεύομεν νὰ κατακλυσθῶμεν.

Διατάσσει ὅπως ἡ περιουσία του κατατεθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὁ δὲ τόκος αὐτῆς διανέμεται κατ' ἔτος καὶ κατὰ πρότασιν οἰοῦντοτε Ἑλλήνων, διὰ τοῦ Βασιλέως εἰς τὰ ἐν Ἑλλάδι βιομηχανικὰ κατastήματα τὰ ἰδρυόμενα καὶ διευθυνόμενα παρ' Ἑλλήνων, ὑποσχόμενα δὲ μείζον ὕψος καὶ ἡθικὸν ὄφελος εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος ἀναλόγως τῆς ὠφελείας, ἣν ἕκαστος αὐτῶν ὑπόσχεται. Ἀλλ' ἂν οὐδὲν ὡς τοιοῦτο ἤθελεν ἐγερθῇ ἢ μικρόν τι, τότε πάντες οἱ τόκοι ἢ μέρη αὐτῶν διατάσσει ὅπως προστίθενται εἰς τὸ κεφάλαιον, ἵνα βραδύτερον διανεμηθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων τόκων εἰς τὰ κατόπιν ἀναδειχθόσμενα ἄξια ὑποστηρίξεως βιομηχανικὰ κατastήματα, τοῦ κεφαλαίου μένοντος πάντοτε ἀθίκτου. Ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης του διορίζει τὸν ἐκάστοτε πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα.

Τοιαύτη ἡ διαθήκη τοῦ φιλογενοῦς Πασχάλη, οὗ ἡ μνήμη καὶ τὸ ὄνομα θέλουσι καθέξει λαμπρὰν θέσιν εἰς τὰ χρονικά τῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσιῶν τῶν τέκνων τῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετὰ μικρὰν δικαστικὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἡμετέρου ναυπηγείου, ἐν τοιαύτῃ τοῦ ἔτους ὥρᾳ πάντοτε συμβαίνουσιν, ζωηροτάτη ἐπανεκκίνησις ἡ ἐν αὐτῷ ἐργασία, τέσσαρα δὲ πλοῖα ἤρξαντο ναυπηγούμενα ἐν αὐτῷ μεγάλῃς χωρητικότητος καὶ ἄλλα τέσσαρα ἐκτὸς αὐτοῦ. Προσεχώ, δὲ ἀρχεῖται ἡ ναυπήγησις καὶ ἐτέρων ἑξ. Δὲν ἤθελεν ἐλλείψῃ δὲ ἡ ἐργασία ἐξ αὐτοῦ οὐδέποτε ἐὰν οἱ φόροι οἱ ἐπιβαρύνοντες τὴν ζυλεῖαν καὶ τὰ ἄλλα τῆς ναυσιπηγίας καὶ ἐξαρτύσεως τῶν πλοίων εἶδη δὲν ἀπέτρεπον πολλοὺς νὰ προτιμῶσι τὰ ναυπηγία τῶν ἀλλοδαπῶν. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ χρόνος καὶ αἱ περιστάσεις θέλουσι πείθῃ τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἑλλάδος νὰ ποιήσωσι τὰς δεούσας περὶ τῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ναυπηγίας, καὶ νὰ συμπράξωσι μετὰ τῶν θαλασσοπόρων Ἑλλήνων εἰς τὴν πρόδον τῆς Ἑλλ. ναυτιλίας. Οἷχ ἦτον οἱ Ἑλληνες ναυτικοὶ ἐχέτωσαν ἀπὸ τοῦδε ὡς ἄξιωμα τὸ τοῦ Τίμωνος αἰὶὸν ἐστὶ τὸ μέγα κεκραγέαιν διότι τοὺς μὴ μεγαλοφώνως βοῶντας σήμερον ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ θάψωσι καὶ ζῶντας, θνησιμότητα τὴν σιγὴν αὐτῶν ὑπολαμβάνοντες.

— Διακρίνον τι δημοσιευθὲν ἐν τῇ συναδέλφῳ τῷ «Ἀργεῖ» κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Κεῖ» ἐσκανδαλίσεν τὸ κοινὸν τῆς πόλεως: μας καὶ τὴν γενικὴν περιεργίαν καὶ ἀποδοκιμασίαν ἐξήγειρεν. Ὁ δημοσιεύσας τοῦτο, βεβαίως ἐκ δολερᾶς πηγῆς ὄλω: σφαλερὰς καὶ ἀνυποστάτους πληροφορίας σχῶν, ὥρριλε πρὸς παντὸς ἄλλου νὰ προσέλθῃ εἰς τὸν προῖσταμενον τῆς ἱερατικῆς Σχολῆς, εἴτε εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν καὶ πρόεδρον τῆς ἐφορίας τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου καὶ μάθῃ παρ' αὐτῶν, ὅτι οὐδεὶς ὑπὸ τὸ παρωδούμενον ἐπώνυμον εἰσῆλθεν ἐν αὐτῇ. Τὴν ἀπάτην ταύτην ἀναγνωρίζων ὁ διαπρογογράφος ὁρῶναι ἀμέσως νὰ ἀνακαλέσῃ ὅσα ἐγράψεν, ἀποκαθαίρων οὕτω τὸ ἱερὸν τοῦτο καθίδρυμα τοῦ ῥύπου καὶ τῆς προσβολῆς ἣν τινα τόσον ἀπρεπῶς καὶ ἀπρόνως ἐπέριψεν ἐπ' αὐτοῦ.

— Προειμένον νὰ διακριθῶσιν αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως ἡμῶν δι' ὀνομάτων τῶν ἐνδόξων προγόνων καὶ προμάχων τῆς ἡμετέρας Πατρίδος, οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι ἔργον δικαιοσύνης θέλουσι διαπράξῃ γνωμοδοτοῦντες ἵνα ἀποδοθῶσι εἰς τὰς δύο πλατεῖας τῆς πόλεως: τὰ πρότερον ὀνόματα τῶν εὐκλεῶς τῆς Ἑλλάδος τριανταεστῶν ὄσων Βασιλευσάντων ΟΘΩΝΟΣ καὶ ΑΜΑΛΙΑΣ, ἅτινα ἐν ὅρᾳ ἀσυγνώστου παρρησίᾳ διεγράψαμεν ἀπ' αὐτῶν. Οὕτω τοῦλάχιστον φαίνεται ὅτι, μεταμελούμενοι, ἐξιλεώμεθα τὴν μνήμην τοῦ σεβαστοῦ ἐκείνου ζεύγους τῶν Ἡγεμόνων, ὅ,περ οὐτε ἐπταίσειν ἡμῖν, οὔτε ἐπροξένησεν ἡμῖν κακόν, ἀλλὰ τοσοῦτων καὶ τληκίωτων ἀγαθῶν αἴτιον ἐγένετο τῇ Πατρίδι, ὅ,στε μόνον οἱ πατραῖοι καὶ οἱ μητραῖοι τῆς Ἑλλάδος, δύνανται νὰ φρονῶσιν ὅτι μέγα τι διὰ τὸ ἔθνος διεπράξαντο τὴν φυγὴν ἐκείνων παρασκευάσαντες. Πάντες δὲ οἱ ἄλλοι καὶ μετασχόντες τῆς ἀδίκου ἐκείνων φυγῆς, συγγνώμης ἄξιοι θεωρηθήσονται, ἂν δεῖξωσιν ἥδη ὅτι μεταμέλονται διὰ τὰ πεπραγμένα. Ἐὰν δὲ ὁ ἡμέτερος ἄνθρωπος δὲν συνείχετο ἐν τῷ παρόντι ὑπὸ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀναγκῶν, ἡ θέλωμεν προτείνῃ τὴν ἐν ἐκάστῃ τῶν πλατειῶν τούτων ἐγερσιν ἀνδριάντων φυσικοῦ μεγέθους τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους, ὅ,περ εἴθε νὰ συντελεσθῇ, τῆς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο δαπάνης παρὰ τῶν ἐν ἡμῖν εὐπορίαν καταβαλλομένης, εἰς χειρὸς ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς.

— Ἐπιστελλοῦσιν ἡμῖν ἐκ Τήνου τάδε: «Ἡ ἐπαρχία ἡμῶν νητύχησε νὰ καταστῇ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βούλγαρη ἰδιαιτέρον Κράτος, ἅτε τοῦ Ἐπαρχοῦ ἡμῶν κ. Μάτσα, ἀνευ ἀδείας καὶ ἐπ' ἀδήλω χρόνῳ πρὸ πολλοῦ ἀπουσιάζοντος, τοῦ δὲ γραμματέως ἐν τοιαύτῃ προγμάτῳ παραλοισία σπανίως ἐκ τοῦ χωρίου αὐτοῦ εἰς τὸ Ἐπαρχεῖον κατερχομένου. Ἡ διοίκησις ἄρα τοῦ τόπου εἶναι ἀφαιμένη εἰς τὴν αὐτῆς τύχην, καὶ κατὰ συνέπειαν πλησιάζομεν νὰ ὁμοιοθῶμεν πρὸς πολλὰς ἀκυβερνήτους, οὐδενὸς

περὶ ἡμῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐπαρχίας φροντίζοντες, ὅ-
περ ἴσως εἶναι μία μορφή τοῦ νέου σχεδίου τοῦ μέλλοντος
νὰ καταστήσῃ τὴν Ἑλλάδα πρῶτον Βασιλείου ἐν τῇ
Ἀνατολῇ. Αὐτὰ ταῦτα δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν καὶ περὶ τῆς
Ἀστυνομίας μας, ἥτις μὴ ὑπάρχοντος ἐπὶ τοῦ Κυβερνητι-
κοῦ, ἰδιορρυθμῶς τῆς διοικήσεως ἡμῶν προΐσταται. Μὴ χει-
ρότερα! » Τὴν περικοπὴν ταύτην δημοσιεύοντες ἐρωτῶμεν
τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Βούλγαρη, διὰ τίνας λόγους τόσον
ὀλιγώρως ἔχει περὶ τῆς Τήνου, καὶ διὰ τί ἐπιτρέπει εἰς τὸν
Ἐπαρχὸν Τήνου, νὰ περιηγητῇ ἀνευ ἀδείας, ὅπερ ἀπάδει
τοῖς νόμοις καὶ ἀντίκειται εἰς τὰς ἀρχὰς Κυβερνήσεως, ἐπιγ-
γελαιμένης ὅτι ἀνεδέξατο τὴν τοῦ Ἐθνικοῦ διοίκησιν ὅπως
καταστήσῃ σεβαστοῦς τοὺς νόμους καὶ διδάξῃ τοὺς δημοσί-
ους ὑπαλλήλους τὸν πρὸς τὰ καθεστῶτα σεβασμόν.

— Δυσάρεστα συνέβησαν χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Ἀστυ-
νομικὸν γραφεῖον, μεταξύ Ἀστυνόμου, Ὑπαστυνόμου, Νο-
μάρχου, Δημάρχου καὶ λοιπῶν Ἀστυνομικῶν καὶ Δημοκριτικῶν,
τὴν λεπτομερῆ ἐκθεσιν τῶν ὁποίων ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου
ἀναβάλλομεν εἰς τὸ προσεχές φύλλον.

— Ἡ Κυβέρνησις ἐποικοδομήσασα ἐπὶ τῆς βίας καὶ τῆς
καλπονοθεύσεως ὅσον μέρος ἀρκεῖ αὐτῇ ἐκ τοῦ Νομοθετικοῦ
σώματος πρὸς παράτασιν τῆς ἰδίας ἐξουσίας, ἀγαλινώτος
καὶ μετὰ Θεοσιτοῦ θράσους προβαίνει ἐπὶ τοὺς ἰδίους σκο-
ποὺς, καταφρονῶσα τὴν κοινὴν γνώμην καὶ τὴν γενικὴν ἀ-
ποδοκιμασίαν τοῦ τύπου τῆς τε Πρωτεύουσας καὶ τῶν Ἐ-
παρχιῶν. Ἀποκλείσασα ὅσους ἠδυνήθη τοῦ κοινοβουλίου
διὰ τῆς καλπονοθεύσεως καὶ τῆς βίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς
καὶ νῦν ἀσχυρομένη νὰ ἀποβάλῃ τοῦ βουλευτικοῦ περιό-
λου καὶ ὅσους θεωρεῖ ὅτι δύνανται νὰ ὑφίστασιν φωνὴν ἐν τῷ
Βουλευτηρίῳ ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ κλονίσω-
σι τὰς βάσεις τοῦ ἐκνέμου οἰκοδομημάτων τῆς, εὐχεται ὅπως
βαθυπρόθετος πραγματοποιηθῇ καὶ ἡ διαδοχὴ φήμῃ τοῦ ὅτι
καὶ ὁ κ. Κουμουνοῦρος, καὶ ὁ κ. Ζαΐμης καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς
προτίθενται νὰ παραιτηθῶσι τῆς θέσεως τοῦ βουλευτοῦ, ἀμα
ἰδῶσιν ὅτι ἡ κατὰ τῆς ἐξελέξεως τῶν ἐκλογῶν συζήτησις
λάβῃ χαρακτῆρα καπηλικόν, καὶ δὲν ἀποπεμφθῇ τῆς Βου-
λῆς πᾶς βουλευτῆς περιβληθεὶς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπεΐαν
διὰ τοῦ δόλου καὶ τῆς βίας. Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν Ἑλ-
ληνικῶν πραγμάτων ὑπὸ πάντων ἀνομολογεῖται δεινὴ καὶ
ἀπεισιπτικὴ, τὸ δὲ πείσμα καὶ ἡ αὐθαιρέσις τῶν τὰ κοινὰ
πραττόντων, ἔρεσμα ἔχοντα τὴν τῶν αὐλικῶν συνδρομὴν,
τὰ πάντα ἀπεφάσισε νὰ μετέλθῃ, καὶ οὔτε τὸ παρελθὸν ἀ-
ναγκαιεῖ τὴν τηλεκατὴν ἐπὶ τὴν διαστροφὴν τοῦ δικαίου
ὁρμὴν αὐτῶν, οὔτε τὸ μέλλον τοὺς πείθει εὐσυνειδητοτέραν νὰ
ποιήσωνται χρήσιν τῆς ἐξουσίας, ὅπως μὴ ἡ ἀπόγνωσις κατα-
λήξῃ εἰς τέρμα ὅλως δυσάρεστον διὰ τὴν Βασιλείαν καὶ ἅ-
παντα τὸν Ἑλληνισμόν. Ἀνέχοντες εἰς τὴν τάξιν τῆς ἀντι-
πολιτεύσεως, ἱκετεύομεν τοὺς φίλους τῆς Πατρίδος ἵνα μὴ
παύσωσιν ἐμφρόνως καὶ ὅπως συμφέρει τῇ Ἐθνικῇ καὶ τῇ Βα-
σιλικῇ πολιτεύσει. Ἡδὴ μάλιστα ἔχομεν ἀνέγκην ὑπα-
μονῆς καὶ συνέσεως, καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο ὀφείλει νὰ
δώσῃ ἡ κεφαλὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν
Λαόν, ὅστις ὅλως ἐξημέμενος διατελεῖ ἐφ' οἷς ἔπαθε, πιεζόμε-
νος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐκλογῶν, ἐφ' οἷς πάσχει ἡδὴ
ὑπὸ πάσης τῆς φαυλότητος καταδιωκόμενος, καὶ ἐφ' ὅσοις
μελλεῖ νὰ πάθῃ, ὅταν συγκεκινημένος ἰδῇ τοὺς ἐκλεκτοὺς
αὐτοῦ παρανόμως τῆς Βουλῆς ἐκβεβλημένους. Εἴπομεν καὶ
ἄλλοτε ὅτι πᾶν κακὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκκοπῇ καὶ ἐκλεί-
ψῃ ἐάν μὴ φθάσῃ εἰς τὸ ἔσχατον τῆς ἀδικίας ὅριον. Ἄρα ἡ
παρούσα Κυβέρνησις ἡ τὸ κακὸν προαγαγούσα εἰς τὸ δυσά-
ρεστον τοῦτο σημεῖον, θὰ γείνη ἀφορμὴ πίπτουσα νὰ συγ-
καταστρεψῇ μεθ' αὐτῆς καὶ τὸ κακὸν τοῦτο.

— Ἀλγενοτάτην ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὴν πόλιν
ἡμῶν ἡ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας ἀποχώρησις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπὶ τῶν
Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου, τοσοῦτον μάλ-
λον, καθόσον ἐγνώρισεν τὸν ἄνδρα ὅτι μέγιστον εἶχε δεῖξῃ ἐν-
διαφέρον ὑπὲρ τοῦ τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας καὶ ἰδίας ὑπὲρ
τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεώς μας. Ὅσον
καὶ ἂν προσπαθοῖσι τὰ Κυβερνητικὰ ὅργανα νὰ δικαιολογή-
σωσι τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἱκανοτέρου καὶ ἐντιμοτέρου μέλους
τῆς ἐνσωτάσης Κυβερνήσεως ἀπὸ τῆς τῶν κοινῶν διοικήσεως,
εἶναι ἀδύνατον νὰ πείσωσι τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν τὴν αὕτη
δὲν ἔχει εὐλόγον ἀφορμὴν ἔνθεν μὲν τὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ
ἀνδρός, μὴ ὑπομένοντος νὰ ἦναι μὲν αὐτὸς Ὑπουργὸς τῆς
Οἰκονομίας, νὰ χρησιμεύῃ δὲ ὡς ὄργανον τῆς σπατάλης καὶ
τῆς ἐφ' ἧς μὴ δεῖ διασπαθίσεως τοῦ δημοσίου πλούτου, ἔνθεν
δὲ καὶ τὴν ἀποστροφὴν αὐτοῦ ἀπὸ πράξεων καὶ βουλευμά-
των ὀλεθρίων τῷ πολιτεύματι καὶ τῇ Πατρίδι, δι' ἧς ἀνέκα-
θεν, ὡς ὁ ἀρχαῖος Θεαμὲνης μεταμεληθεὶς, ἐπρωτίμην μάλ-
λον νὰ στερηθῇ τῆς ἐξουσίας, παρὰ κοινῶν ἄλλοτριῶν ἀ-
μαρτίας νὰ λογιθῇ μετ' ἀνόμων καὶ βίαιοπραγούντων, πρὸς
ἐν δὲ καὶ μόνον ἀφορώντων, ἥτοι τίνι τρόπῳ νὰ καταπνί-
ξωσι πᾶσαν εὐλικρινὴ τῆς Πατρίδος φωνήν, καὶ νὰ συμπνί-
ξωσι μετ' αὐτῆς πᾶν γενναῖον καὶ ἐλληνοπρεπὲς αἰσθημα.
Οὗτοι ἐξ ἁπαντος εἶναι οἱ λόγοι τῆς παραίτησεως τοῦ κ.
Παπαμιχαλοπούλου, καὶ ἐάν ἡ ἀδύνατος δὲν ἐπέβαλεν αὐ-
τῷ σιγὴν, πάντως ἤθελε προβῇ εἰς τὴν δημοσίευσιν τῶν λό-
γων τῶν προκαλεσάντων τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ. Τὸ κατ'
ἡμᾶς ἀνευρίσκοντες τὴν συμπεριφορὰν ταύτην τοῦ κ. Παπα-
μιχαλοπούλου σύμφωνον πρὸς τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν τῶν
ὀρθῶς σκεπτομένων, συγχάρομεν αὐτῷ διὰ τὸ διαδύμα του

τοῦτο, εὐχόμενοι ὅπως μετ' ὀλίγον εὐρεθώμεν εἰς τὴν εὐχά-
ριστον θέσιν δικαίου ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ ἐκφέρωμεν ἐπαίνους, ἂν
ἰδῶμεν ὅτι μέλαινεν μετὰ τῶν περὶ αὐτῶν τήθησι ψῆφον
κατὰ πάντων τῶν ἀνόμων ἐκλεγέντων βουλευτῶν.

— Ἀπεστάλη ἡμῖν ὁ κατὰ τὰς δημοσίας ἐξετάσεις τοῦ
παρελθόντος Σχολεῖου ἔτους ἐκφωνηθεὶς λόγος παρὰ τοῦ σε-
βαστοῦ διδασκάλου τοῦ Γένους κ. Γ. Συρία, Γυμνασιάρχου
τοῦ ἐν Χίῳ Γυμνασίου, ἐνὸς τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν ἀμει-
ων διδασκλήρων, καὶ ὅτινα προτιθέμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν
προσεχῶς, οὐ μόνον διότι θεωροῦμεν αὐτὸν ἄξιον ἀναγνώσε-
ως καὶ πλείονος διαδόσεως διὰ τὰς ἐν αὐτῷ περιεχόμενας
ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ διότι γινώσκουμεν ὅτι οἱ συμπολίται ἡ-
μῶν μετ' εὐχαριστήσεως μέλλουσι ν' ἀναγνώσωσιν αὐτὸν,
καθὼ τιμῶντες καὶ σεβόμενοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅστις ἐπὶ
πολλὰ ἔτη διοικήσας τὸ ἡμέτερον Γυμνάσιον, καὶ πολλῶν
ἀγαθῶν αἰτίος γενόμενος τῇ ἡμετέρᾳ πόλει καὶ τῇ σπουδᾷ-
ζούσῃ νεότητι, μετ' ἀγαθῆς πάντοτε ἐνθυμήσεως καὶ δικαίων
ἐπαίνων μνημονεύεται παρ' ἁπάντων.

— Οἱ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς ἐκλογῆς Μεσολογγίου
ψηφίσαντες βουλευταὶ τοῦ Β'. τμήματος εἶναι οἱ ἐξῆς: Α.
Πρεζάνης, Ν. Καλαντζόπουλος, Κ. Σινέλης, Θ. Θεομογιάν-
νης, Γ. Σισμάνης, Δ. Τσιτσάρας καὶ Δ. Τριγγέτας. Οἱ δὲ ὑ-
πὲρ τῆς ἀκυρώσεως γνωμοδοτήσαντες εἰσιν οἱ ἀκόλουθοι: Στ.
Κολιάτσος, Κ. Κοσσονάκος, Ἰω. Βαλσαμάκης, Δ. Δρόσος, Γ.
Σέρβος, Δ. Σαράδας, Π. Μπούτος, Δ. Ράλλης καὶ Ἀρ. Ρούκης.

— Αἱ ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν συζητήσεις τῆς Βουλῆς ἀρξον-
ται τὸ ταχύτερον τὴν προσεχῇ Τετάρτην, διότι μόλις μέχρι
τῆς μεθαύριον θὰ ἡ ἀποπερατωμένη ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἐπὶ
τῶν ἐκλογῶν ἐκθέσεων καὶ ἡ εἰς ἐν τεύχος σύνοψις αὐτῶν.
Κατὰ τὸν ὅτε μὲν ἰσχύοντα ὅτε δὲ παραβιάζόμενον κανο-
νισμόν τῆς Βουλῆς αἱ ἐκθέσεις δέον νὰ εἴω διανεμηθῶσι εἰς
τοὺς βουλευτὰς εἴκοσι καὶ τέσσαρας ὥρας πρὸ τῆς ἐπ' αὐ-
τῶν συζητήσεως.

— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα αἱ ἐπὶ τῶν ἐξελέξεων τῶν
ἐκλογῶν συζητήσεις τῆς Βουλῆς διαρκέσουσι τοὐλάχιστον
ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας· ὥστε θὰ ἀποπερατωθῶσι μόλις περὶ τὰς
πρώτας ἡμέρας τοῦ προσεχῶς μηνός. Μέχρι τότε ἀπὸ τῆς
ἐνάρξεως τῆς ἐνεστώσης Συνόδου θὰ ἔχη παρελθεῖ χρόνος
τριῶν καὶ ἡμισίως μηνῶν! Οὕτω βραδέως βραχυοῦσιν τῶν
ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1874 θὰ ἐπι-
ψηφισθῇ κατὰ τὸ 1873 ὡς ἀπολογισμός. Ἰδοὺ ὅτι διὰ τοι-
αύτης πορείας θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν βου-
λευτικὴν Σύνοδον ἐπιψήφισις καὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
1875 χωρὶς νὰ προσκρούσῃ τὸ τοιοῦτον εἰς τὴν ὑπαγορεύ-
ουσαν αὐτὸ διάταξιν τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ τοῦ Κρά-
τους νόμου.

— Ἐπίφοβοι ἀγγελίαι ἐπιστέλλονται ἐκ τοῦ Μαυροβου-
νίου. Κατὰ τὰς ἐκ Δαλματίας ἐπισήμους ἐκθέσεις τῶν βιεν-
ναίων ἐφημερίδων, ἕνεκα τοῦ φόνου ἐνὸς Τούρκου κατοικοῦ
Πυθγυρίτου, συμβάντος τῇ 1/19 ὁκτωβρίου, ἐκμανέντες
οἱ Ὀθωμανοὶ ἐθανάτωσαν ἅπαντας τοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν
προστυχόντας Μαυροβουνιώτας. Ἡ σφαγὴ ἐπανεληθῇ τῇ
ἐπαύριον θανατωθέντων καὶ ἄλλων Μαυροβουνιωτῶν ἐν Πυθ-
γορίτσα καὶ Ζέτα. Ἐπτακαίδεκα λέγονται οἱ φονευθέντες,
ἐν οἷς καὶ τινες χριστιανοὶ Ἀλβανοὶ, ἐκληφθέντες παρὰ τῶν
Τούρκων ὡς Μαυροβουνιώται. Οἱ μοναχοὶ τοῦ ἐν Πίπερι μο-
ναστηρίου, περιελθόντες καὶ αὐτοὶ εἰς κίνδυνον, κατέφυγον
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὀθωμανοῦ καϊάμη, ἐν ᾗ καὶ ἐσώθησαν.
Ἄπαντες οἱ ἐν τοῖς συνόροις Μαυροβουνιώται ἀπεχώρησαν
εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Κατὰ τὰ ἀνωτέρω τηλεγραφήματα, αἱ
σφαγαὶ αὗται προσέκλεισαν ἐν τῷ Μαυροβουνίῳ δεινότατον
ἐρεθισμόν, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οὐδεμία συνέβη σύγκρουσις ἐκ
τοῦ συστάδην. Ἐκ Κετίγγης ἀναγγέλλεται σήμερον ὅτι αἱ
σφαγαὶ δὲν ἔπαυσαν, ὅτι ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Ζέτας ἐθανά-
τώθησαν 8 Μαυροβουνιώται καὶ ἄλλοι κάτοικοι, ὑπήκοοι
Τούρκοι· ὅτι ἐν Κουκίῳ, χωρίῳ ὑποκειμένῳ εἰς τὴν τουρκί-
κὴν δικαιοδοσίαν, ἐφυροπολήθησαν πολλὰ οἰκία χριστιανῶν
καὶ ὅτι οἱ πλείστοι τῶν κατοικῶν κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη.
Ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων τηλεγραφημάτων συμπεραίνομεν
ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῶν συνήθων ἐκείνων φόνων, οἵτινες
διαδραματίζονται ἐνίοτε ἐν τοῖς τουρκομαυροβουνιωτικαῖς
συνόροις ἀνευ σπουδαίου τινὸς ἐπακολουθήματος.

— Ἐδημοσιεύθη τέλος πάντων ὁ ἐπίσημος κατάλογος
τῶν πρὸ ἐνός δεκαημέρου γενομένων 1435 ἐκλογῶν τῶν γε-
νικῶν συμβουλίων, ἐξ οὗ καταφαίνεται ὅτι ἐξελέχθησαν 673
δημοκρατικοί, 604 μοναρχικοὶ καὶ 158 βοναπαρτισταί. Μεθ'
ὅλην τὴν αὐστηρότητα τοῦ νέου ἐκλογικοῦ νόμου τοῦ Βρόλῦ
καὶ μεθ' ὅλα τὰ ἀθέμιτα μέσα τῆς κυβερνήσεως τοῦ Μακμα-
ῶν, ἐκέρδησαν οἱ δημοκρατικοὶ 27 νέας ἐδρας, ὅπερ ἐν τοῖς
νῦν καιροῖς δὲν εἶναι μικρόν. (Κλειώ).

Ἀξιότιμος Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Πανόπη».

Σπεῖρα ἀέργων καὶ φαυλοβίων ὀχυρωθεῖσα ὀπισθεν λίαν
πολυπράγμονος δημοσιογραφικοῦ ὅργανου τῆς πόλεώς μας,
ὅπερ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν φαίνεται δημοσιεύον ἀπόρητά
τινα εἴτε ἐρώτων νεανικῶν εἴτε οἰκογενειακῶν περιπετειῶν
κατὰ τὸ μᾶλλον ψευδῇ, περιφέρεται ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν
ἰγνηλατοῦσα, καὶ εὐθὺς ὡς ἤθελε μάθῃ ὅτι νέος τις ἢ νεάνης
ἐν ἐρωτικαῖς εὐρίσκονται σχέσεσιν, ἢ ἄλλως ὅτι ἀπόρητά

τινα οἰκογενειῶν δημοσιεύμενα δύνανται νὰ προσβάλλωσι
τὴν ὑπόληψιν τοῦ δεινός ἢ τῆς δεινῆς, ἀπειλεῖ αὐτοὺς ὅτι θὰ
ἐκθέσῃ αὐτὰ εἰς τὴν δημοσιότητα, ἂν μὴ προλάβωσι διὰ
χρημάτων νὰ ἐμποδίσωσι τὴν δημοσίευσιν. Συμβαίνει δ' ἐ-
νίοτε καὶ ψεῦδη οἱ τοιοῦτοι νὰ ἐπινοώσιν, αἱ δὲ νεάνιδες πα-
ριδεαῖς ὅπως μὴ διασυσθῇ ἡ ὑπόληψις τῶν ἔστω καὶ ἂν μὴ
ἔχωνται ὑποστάσεις τὰ ἀδόξενα, παρέχουσιν εἰς τὴν σπει-
ρᾷ ταύτῃ χρήματα ὅπως διαφύγωσι πᾶσαν τυχόν προσδο-
λίαν. Τὴν κακοήθειαν ταύτην φέρων εἰς τὴν δημοσιότητα, ἡ-
δὴ μὲν περιορίζομαι εἰς ταῦτα καὶ μόνον τὰ ἀόριστα, ἐάν δε
ἰδῶ ὅτι οὗτοι ἐμμένουσιν οὕτω κακοήθως ληστεύοντες τοὺς
ἀθώους καὶ δειλοὺς, θέλω ἐπὶ τέλους ἐκθέσῃ καὶ τὰ ὀνόματα
καὶ τὰ παθόντα πρόσωπα. — Δέξασθε τὴν διαβεβαίωσιν
τῆς πρὸς ὑμᾶς ἰδιαίτερα μου ὑπόληψης.

Εἰς τῶν συνδρομητῶν Σας.

Κύριε Συντάκτα.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 189 φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος
σας εἶδμεν διάφορον κατὰ τοῦ διαχειριζομένου τὰ ἄλλατα
Τελωνειακοῦ φύλακος Δημητρίου Ἀθανασιάδου, ὅτι πωλεῖ
ταῦτα μὲ 20 ταῖς 0/0 ἑλαττον.

Αἱ πληροφορίες σας αὗται εἰσὶν ἐσφαλμέναι, καθ' ὅσον
γνωρίζοντες τὸν χαρακτῆρα τοῦ κ. Ἀθανασιάδου, καὶ καθ'
ἧς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίες παρὰ πολλῶν ἀγοραστῶν, τὸ
ἄλλα ζυγίζεται μετὰ μεγίστης ἀκριθείας καὶ οὐδεὶς μέχρι
τοῦδε εὐρέθη ὁ κατ' αὐτοῦ παραπονούμενος, Μ. Τ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Οἱ γνωστοὶ εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας Ἀ-
δαμαντοπῶλαι Φρανσουᾶς Πεϋρέτ καὶ Υἱοί, ἐκομί-
σαντο ἐσχάτως ἐκ Βελγίου ὑέλους (τζάμια) τῶν
παραθύρων. Οἱ προσερχόμενοι ὅπως ἀγοράσωσιν
τοιούτους ἔστωσαν βέβαιοι ὅτι θέλουσι μείνῃ λίαν
εὐχαριστημένοι ἐκ τε τῆς καλῆς ποιότητος καὶ τῆς
μετριοτάτης τιμῆς.

Εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Ἀντ.
Καρβώνη κείμενον ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Σωτη-
ρίου Ι. Βασιλείου, ὑπάρχουσιν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ
κομφέτα βοσολάτα τῶν Παρισίων, ἅτινα πωλοῦν-
ται εἰς λίαν συγκαταβατικὴν τιμὴν.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν πλατείαν Λεουτσάκου κείμενον
Ξενοδοχεῖον «Grand Hotel de la Ville» ὑπάρχουσι
διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιότητων Εὐρωπαϊκοὶ οἶνοι,
σαλάται, σούπαι κλπ. πρὸς πώλησιν χονδρικῶς
τε καὶ λιανικῶς. Οἱ βουλόμενοι προσελθέτωσαν
καὶ θέλουσι μείνῃ λίαν εὐχαριστημένοι.

Ὁ κ. Σ. Καττανὸς εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν τῆς πό-
λεώς μας, ὅτι μετέφερε τὸ κατάστημά του παρὰ τῇ
ἀγορᾷ ἐμπροσθεν τῆς Δυτικῆς ἐκκλησίας, ἐκοίμισε
δὲ ἐκ Γαλλίας διάφορα ὑφάσματα μάλιστα τοῦ
χειμῶνος ὡς καὶ λινόμεταξα γυναικεῖα καὶ ἀνδρική
ἅπαντα δὲ τὰ ἀνωτέρω πωλεῖ εἰς τιμὰς μετριοτάτας.

Ἀρθ. 596.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.
Συγκείμενον κτλ.

Διὰ ταῦτα

Ἰδὸν καὶ τ' ἀρθρα 210 καὶ 219 Πολ. Δικονομίας.
Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου Γεωρ. Α. Μακμάν.
Δέχεται τὴν ἀγωγὴν τῆς ἐναγωγῆς Βασιλικῆς θυγατρὸς
Πέτρου Μακμάν.

Κηρύττει λελυμένον τὸν γάμον τῶν διαδίκων.
Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τῆς
ἀντιδίκου τοῦ μετριοθετοῦ εἰς δρχαμάς πενήκοντα (50)
καὶ εἰς τὰ τέλη τῆς σημάτων.

Ἀπορρίπτει τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν.
Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τῇ 27 76ρίου 1874.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Σ. ΕΥΚΑΛΙΔΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Μπόρσας.

Ἐδημοσιεύθη δὲ τῇ 4 86ρίου ἰδίου ἔτους.
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΝΑΟΥΜ.

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Μπόρσας.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα, Σύρος 14 86ρίου 1874.
Ὁ Ὑπογραμματοῦς
(Τ. Σ.) Γ. Ν. Καντσίλιερης.

Ὁ συντάκτης καὶ υπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΑΚΗΣ.